

tørftshus, naar Menighedsraadet drager Omsorg for dettes Pasning og Renholdelse uden Udgift for Kirken.

Endelig er det bestemt, at Ministeriet kan gøre sin Tilladelse til Anlæg af en Hjelpekirkegaard i større Afstand fra Kirken afhængig af, at Kirken paa samme lader opføre et mindre Kapel. Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med, hvad man efter den gældende Praksis hidtil har fordret.

IV.

Undtagelsesbestemmelser.

§§ 37—38 ere betegnede som Undtagelsesbestemmelser, men man tager neppe Fejl ved at gaa ud fra, at særlig de i § 37 indeholdte Bestemmelser gennem den friere Selvbestemmelsesret, der her tillægges Kirkebestyrelsen overfor Kirkebygningerne, ville kunne forventes i Tidens Løb at faa en endog ret stor praktisk Anvendelse. Dette gælder navnlig Bestemmelserne i § 37, 1ste og 2det Stykke, idet det formentlig, efterhaanden som Kirkerne overgaa til Selveje, vil kunne forventes, at Menighedens Interesse for Kirkebygningen vil vise sig i Ønsket om Gennemførelse af Istandsættelser og Forbedringer, selv om saadanne ikke kunne paalægges af Synet. Men ogsaa Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stykke, hvor der gives Regler om Fordeling af Hovedstandsættelsesarbejder ved en Kirke paa indtil 10 Aar, naar det maa anses for at være for byrdefuldt for Kirken at udføre Arbejderne paa een Gang, vil i mange Tilfælde blive af Betydning for en Kirkebestyrelse, som stræber efter at forene Menighedens Ønsker om en hyggeligt og værdigt vedligeholdt Kirkebygning med god Økonomi. Endelig er der i § 38 aabnet Adgang til at tilstede Afgivelser fra Lovens Regler for saadanne Kirkers Vedkommende, for hvilke de findes at være for byrdefulde. Dette skal dog kun kunne ske paa Andragende fra Kirkens Bestyrelse.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 38 skal kun bemærkes, at denne bl. a. vil give Hjemmel til at gøre Undtagelse fra Reglen i Lovforslagets § 1 om, at Syn skulle holdes over alle Kirker hvert Aar. Der gives utvivlsomt Kirker, hvor dette maa anses for overflødigt, og hvis økonomiske Forhold i høj Grad tale for at indskrænke Udgifterne til Synet saa meget som muligt. En saadan Undtagelse er allerede i Henhold til Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 10 blevet gjort for enkelte Valgmenighedskirkers Vedkommende.

Andet Afsnit.

Kirkegaarde.

I Modsætning til første Hovedafsnit, der saa godt som helt igennem er udarbejdet paa Grundlag af den gældende Lovs Bestemmelser Paragraf for Paragraf, har man i andet Afsnit, der handler om Kirkegaarde, en Række helt nye Regler. Den gældende Synslovs Bestemmelser om Kirkegaarde (§§ 19—20) ere saa lidt indgaaende, at de ikke have kunnet danne Grundlaget for en ny Lov paa dette Omraade. Ogsaa for Kirkegaardenes Vedkommende har der i de senere Aar vist sig en stedse voksende Interesse i Menighederne, men netop paa Grund af Synslovens meget sparsomme Bestemmelser har det været forbundet med store Vanskeligheder at naa frem til sømmelige Forhold. Det er derfor meget ønskeligt, at disse Forhold faa en Ordning ved Lov.

§ 39 fastslaar først dette, at Kirkegaardene skulle underkastes et aarligt Syn, hvilket ogsaa hidtil har været Tilfældet, og at det derved skal paases, at Kirkegaarden er holdt i sømmelig Stand.

§§ 40—41 give derefter Regler om Værn for Kirkegaardens Fred, først ved Bestemmelsen om Hegnet. Ligesom efter den hidtil gældende Lovgivning er det overladt til Synene at bestemme, af hvad Art og Beskaffenhed Hegnene skulle være. De oprindelige Kirkegaardshegn, de gamle brede Stendiger, har man ment bør beskyttes, saaledes at deres Ombytning med andet Hegn ikke skal være tilladt uden Ministeriets Samtykke. Et Forhold, som ofte volder Vanskelighed, er Fastsættelsen af Hegnet, naar en Kirkegaard udvides. Det er ofte Tilfældet, at Tiendejeren i saadanne Tilfælde, naar den gamle Kirkegaard er hegnet med Mur eller Stendige, ønsker for Bekostningens Skyld at bruge et andet Hegn, f. Eks. Traadhegn eller Stakit. Dette har man ment i Reglen ikke bør tilstedes, men Hegnet paa den udvidede Del maa være af den samme Art som om den ældre Del.

§ 41 indeholder ogsaa en Regel om Kirkegaardens Fred, for saa vidt som det fastslaas, at Porten og Laagerne kan forlanges indrettede til at aflaaes, idet det findes stemmende med god Orden, at Kirkegaardene holdes aflaaede om Natten, ligesom det fastsættes, at der ikke maa lægges nogen offentlig Gangsti over Kirkegaarden.